

במדינה

של אחדות העבודה לא הומחשו — התנר
עה דרכה במקום.

איש אינו אשם בכך יותר ממנהיגי אחדות
העבודה עצמם. בתרועתם על רצונם הנחוש
לשבת בממשלה הבאה עם מפא"י, ביצעו
האראקירי פוליטי. העם לא רצה בסוסים חד
שים למרכבת מפא"י — אף לא בסוסים
לכנים מבהיקים — כשם שלא רצה בעסקי
נים המשמיצים את מפא"י ביום הבחירות
ושותים עמה לחיים בכל שאר ימות ארבע
השנים.

בין כל המועמדים שבוירייהגליים לקוא
ליציה הבאה, רק אחד עומד זקוף: הגוש
הדתי. בעזרת אלהים, ניצול מנגנון הסעד
והפנים וקניית קולות בסיטונות, היה הוא
המנצח של מחנה הקואליציה.

מבקשי פרוטקציה רבים במדינת ישראל
פישפשו במגירות ארונותיהם, חיפשו כיפה.

מפלגות קיפלינו בתל-אביב

(ראה שער)

אם בידך לחלום — ולהתפכח
בירגע,

לחשוב — ולא להיות לעבד
מחשבה;

אם בידך לראות בנצחון ופגע
ובשניהם לנהוג מידת ביטול שווה...

האיש שציטט השבוע את השרות האלה
מתוך שירו המפורסם של המשורר הבריטי
ראדארד קיפלינג אט, היה רשאי לייחס
את המלים לעצמו. כי שום מנהיג מפלגתי
ישראלי לא נכנס למערכת הבחירות בפחות
יהירות מאשר מנחם בגין.

עוד לפני שלושה חדשים סירב בגין לני
חש כל ניוחש שהוא לגבי התוצאות. בישבו
בדירתו הקטנה, שהיתה פעם חלק מאולם
הכניסה להדר-מדרגות של בית-מגורים
גדול בקרבת בית-ההבימה התל-אביבי, הרים
את ידיו כאדם המוכן לכל. רביוניוסיסים
וחיזיקים, שנשאו את מפלגתו בסיטונות וחיפ
גדול כשלון חרוץ — ירידה לששה, או אף לחמשה
שקלס אצל הציונים-הכלליים, ניבאו לו
מקומות בכנסת. עסקני מפלגתו גילו בשיחות
פרטיות שישמחו מאד לשמור על שמונה
הכסאות הקיימים, יקבלו כסא אחד נוסף
כנצחון מזהיר.

בגין עצמו, שלא רצה להיכנס לתפקיד
העגום של חלוקת המקומות בשימית-המועמ
דים, כינס לצורך זה ועדה רחבה. כשהקציבה
ועדה זו לאסתר רזיאל-נאור, אחותו התקי
פה של מפקד אצ"ל המנוח, את המקום הע
שירי, פשטה התמרמרות רבה בין חסידיה.
המקום העשירי נראה מוחשי כמו המקום
ה120 שישימת הפרוגרסיבים.

סימון מר לומר. הצלחנו בקרב, אולם
המלחמה עוד לפנינו. אסור לנו להתהיר "י
הודיע המנהיג הממושקף, הלוכש דרך קבע

תה לכל שאר התועמלנים כפיסגת החוכמה.
אפילו יגאל אלון, הצבר ממסחה, הופיע על
הבמה בלוית דויגן ושומאכר.

ההנחה הסבירה ביותר, שנצחון חרות מב
טא עליה גדולה של הגל האקטיביסטי, מוגזמת
ביותר. שני האקטיביסטים האחרים לא הצלי
חו — בי. גיי. הפסיד כליל במערכה, ואי
לו מסע-הנצחון של יגאל אלון נעצר. בשכור
נות ובמעברות לא הבחין איש במתח אקטי
ביסטי מוגבר. במידה שקיימת אהדה עממית
רחבה לאקטיביזם, הרי זה מעין אקטיביזם
לארוחת-הבוקר, אקטיביזם של כותרות-עותר
נים שאינו מעלה את מסי-ההכנסה ואינו מא
ריך את תקופת-השרות.

אגודה לחלוקת שרל. הרבה יותר
מוחשית היתה הברחה ההמונית מברית
מפא"י — הצ"כ. אף שהצ"כ הצליחו לבטל
את הפיקוח, נראתה שותפות זו יותר ויותר
כאגודה לחלוקת השלל, ברית בין מנהלי
הטרסטים ההסתדרותיים לבין כמה יבואני
ענק פרטיים.

גורל הצ"כ נחרץ כשנדחקו כל העניינים
הכלכליים הצידיה בשלב האחרון של המאבק,
מינו את מקומם לבעיות אחרות: פרשת
קסטנר, מנגנון החושך, השחיתות החיפ
אית והכלל-ארצית. בכל העניינים האלה העדיף
הבוחר האזרחי החתיק את חרות על הצ"כ,
אשר אחרי כל שנות שלטונם טרם הגיעו
לידי השקפה מדינית כל שהיא. בוחר זה
הסכים שרק כוח יעצור כוח! — והעדיף
את הכוח החרותי.

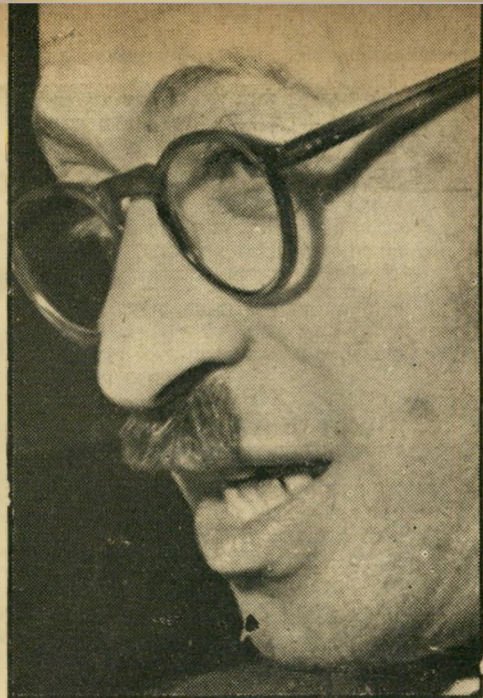
פרשת קסטנר נתנה את הדחיפה האחרונה,
המכרעת: שמואל תמיר, איש אצ"ל ויריבו
האישי של מנחם בגין, הוסיף כמה חברי
כנסת למפלגה שהוא עצמו פרש ממנה באר
פן המגנתי.

הפולנים והתימנים המצב במעברות
חרת את הצד השני של המטבע החרותי.
מאות אלפי העולים מארצות ערב, מריהנפש
המקופחים על-ידי ההפליה העדתית והמעמדית
בישראל ("דופקים את השחורים") ביקשו
מכשירי להפגנת מחאתם. שום תנועת-מחאה
לא נולדה בתוכם. עברם לא קורב אותם
לישראל. התנועה הרביוניוסיטית, בית-הקיי
בול המסורתית של הגוער בן עדות-המזרח,
מילאה חלל זה.

המזור ביותר היה שלבני המזרח איו זכר
לייצוג ראוי-לשמו במפלגה זו. כי הרביוניו
ניום, שגדל והתבצר בדות פולין, מוני
הג גם כיום רובו ככולו על-ידי מנהיגים
בני ארץ זו.

חאראקירי פוליטי

הברחה מן המרכז אל הקצות לא הועי
לה הרבה, לשמאל, שזכה רק בקומץ כס'
אות נוספים. אחרי תבוסתה בבחירות להסתד
רות, נערכה מפ"ם להגנה היקפית, הצליחה
לשמור על עמדותיה. אולם סיכוייה המזהירים



מנצח בגין

רק כוח —

העם חורבן בית שלישי

במשך יום תמים ישבו עסקנים צרודים,
נהגי-מוניות רצוצים וסתם אזרחים ליד מקל'
טי הרדיו. עעה אחרי עעה, בהתרגשות גו'
ברת והולכת, שמעו את סיכום קולות הבו'
חרים. בצהריים כבר היה ברור כי רעיות'
אדמה זועעה את ישראל. לפנות ערב הפליטו
הבוסיס המפא"יים של קול ישראל אנחה של
קלה: במצפון שקט יכלו להפסיק את הס'
קירות על התוצאות, להרצות במקום זה על
התשעה באב.

היה זה מעבר סמלי מתאים. כי למנהגי
שתי המפלגות הגדולות מאתמול נראה היה
שרעיות האדמה החריבה את בית-מקדשם.
מצב-רוח של תשעה באב הלם אותם יפה.
לטרגדיה המפלגתית הקטנה נוספה טרגדיה
לאומית גדולה: באותו רגע באה הידיעה
הטראגית על הפלת מטוס אל-על בגבול ה'
בולגארי. חמשים ושמונה אנשי הצוות והנוס'
עים, שנרצחו בדם קר על-ידי מקלען בולגארי
שלא שמע על הפשרת הקרח בפיסגה הבינל'
אומית (ראה בעולם). דחקו לפינה את היד'
עות ממיפקדת הבחירות. הם פתרו גם את
בעייתם של עורכי כמה בטאוניס מפלגתיים
שלא ידעו כיצד לעכל בשרות-איוב מפלג'
תיות בכותרת הראשית של יום המחרת.

בחירות כסאות אבודים

מפא"י והצ"כ דמו כמערכת הבחירות לשני
מתאבקים, המחבקים איש את רעהו בחוזק
כה רב, עד ששוב לא יכלו ליפול אלא יח'
דיו. הפסדיהן של שתי המפלגות הספיקו
להקמת מפלגה גדולה חדשה. מפא"י, שהח'
זיקה (עם גרוריה הערביים) 52 כסאות ב'
כנסת הקודמת ירדה כמעט בשמונה מקומות.
הצ"כ, שהחזיקו (עם גרוריהם) 23 כסאות,
ירדו בעשרה מקומות. הכסאות האבודים
של שתיהן עולים על מספר כל הכסאות
של המפלגה השניה בגודלה בכנסת הבאה,
תנועת החרות.

בשדה-הקרב הפוליטי של ישראל, בו נראות
כל החזיתות קפואות, היו תוצאות אלה כמעט
מהפכניות — אולי מהפכניות יותר מן ההת'
מוטטות שהעלתה לפני שלוש שנים לשלטון
את הנשיא אייזנהואר, אחרי 20 שנות שלטון
דמוקראטי.

כל המנהיגים הפוליטיים בישראל, כולל
חתני השמחה, הופתעו במידה שחה. היתה
זאת עדות חותכת לחוסר-המגע הנפשי שבין
כל שיכבת המנהיגים, בני המיעוט החתיק,
לבין רוב בוחריו ישראל, העולים החדשים.

ללא הרצגה

תנועת החרות לא זכתה הודנו לכוחה
הארגוני או הכספי. מלבד מק", היתה המפלגה
העניה ביותר במערכה. היא היתה גם המפלגה
היחידה, מלבד מק", שלא נגררה אחרי
השיטה הבזויה של משיכת קהל לאסיפותיה
באמצעות "תכניות אמנותיות", שיטה שנרא'

• שזכתה בפי העם לכינוי-הכבוד "הרצגה",
היינו הרצאה בתוספת הצגה.



מניצחים א-צ

— עצר כוח

חליפות אירופיות מטופחות, לאנשים שבאו
לברכו. אולם גם בגין היה רק אנושי, לא
יכול היה להתאפק מלהביע נימה של שמחת'
נצחון.

"לפני שלושה חדשים אמר מר בן-גוריון...
שאפילו אני פטריוט הרוצה את טובת העם.
השבוע הוא אמר שאני פאשיסט. זהו סימן
טוב מאד. בראש סיעה של שמונה אני פט'
ריוט, בראש סיעה של 16 אני פאשיסט.
אכן, סימן רע מאד למפא"י!"

הוסיף בגין, כזי למנוע כל טעות: "בעי'
ני, פטריוט ופאשיסט הם שני הפכים. פטריוט
אינו יכול להיות פאשיסט!"

בניגוד לניתוחים מסובכים יותר (ראה
לעיל) זקף בגין בעצמו את נצחונו המזהיר
על חשבון קלף אחד: "הצענו לבחורים להצ'
ביע בעדנו כדי להפגין בפני האמריקאים את
התנגדותנו לקו הפרו-ערבי שלהם, ולהזהיר
את הערבים שלא נעבור בשתיקה על שפי'
כת-הדמים בגבולות". בגין משוכנע כי העם
קיבל הצעה זו. הוא הצביע בשמחה על ה'
הגבות הראשונות בעתוני אמריקה, שהוכיח
כי התוצאות אמנם הובנו שם בדרך זו.

"בהיותך שנוא..." על תכניותיו הבאות
לא הרבה המנהיג החרותי השבוע במלים.
הוא ארז את מברשות-השיניים, יצא לחופשה
קצרה של ארבעה ימים. בחופשה זו חגג
מנחם בגין גם את יום הולדתו ה42: אביו,
ראש קהילת ברטליטובסק זאב"ב בגין
(שנספה עם אשתו ובנו השני בימי הנאצים)
קרא לו מנחם, מפני שנולד ב"ג בחודש אב,
שהיתה שבת נחמו.

אם לא תפוזר הכנסת השלישית בטרם
עתי, יעמוד מנחם בגין, שהתחיל בקאריירה
שלו בגיל 13 כחבר השומר-הצעיר, עד יום
הולדתו ה46, בראש הסיעה הגדולה ביותר
מלבד מפא"י, יהיה המנהיג המוכר של האו'
פוליצייה. בשנים אלה יהיה זה תלוי במידה
רבה בו אם יהפוך נצחון השבוע לתופעת'
גאות חולפת, כפי שמקווים ראשי כל שאר
המפלגות, או אם אמנם קמה תנועת-החרות
לחיים חדשים.

יתכן שישאף בשנים אלה עידוד נוסף
משירו של קיפלינג, השואל, בין השאר:
"אם עוז בך לחכות, מבלי היות גע, או
על דיבות-כזב לא להשיב דיבה, או בהיותך
שנוא — משנוא להימנע, אך גם מהתי'
חסדות יותר מדי רבה..."

חיפה

פירוס בחושיסטאן

"עוד נצחון כזה ואבדתי!" אמר פירוס,
מלך אפירוס, אחרי הקרב הגורלי ליד היראק

* תמונה זו, שצולמה על-ידי צלם העתו'
נות האנט ("הדגל ההפוך") קאופמן, מראה
את פלאקאט-הבחירות של אי נגד צי. אולם
בשעת ההדבקה התכופף הסולס של הבנאי
המפא"יי במדעה, בצורה שניבאה, כאילו,
חראש, את המופלת בבחירות.

** בגיה, הנוהג לפנות אל כל אדם בגוף
שלישי בשיחה פרטית, אינו מזכיר לעולם
איש מבלי להכתירו בתואר "מר".



בגין כתיב

פטריוט עם 8, פאשיסט עם 16